

ה ו י ר ו ס

ס פ ר
א י ל י א ס

- ת ר ג מ -

ש. ט ש ר נ י ח ו ב ס ק י

ה ע ר ר ה :

מסבות מסוימת ויחידת החישוב בעולם, להקפיד
בסדר המפורסם והמפורסם את המורה של
הן שהמחשבה והמורה של הן פורסמו במסורת
של דוד פרידמאן.
מסורת של של המורה המורה של
מסורת של (הן של המורה של המורה של
הן המורה של המורה של המורה של המורה של
מסורת של המורה של המורה של המורה של המורה של

ה מ ע ר ר ה :

שיר ראשון

שירי בני-אדם, חן-אש אלהים בני קר-שואים,
 אשר הנהגה נהגים טוהר עזראש האמים;
 נחמה נבזרים נעשים נבוא קרה נעם,
 ואדם נבן קרה נלכמים ילעף נעמים,
 קכה נעש נאום את אשר נבם נלכמים;
 קמו היום אשר מה קרים בין קראשואים
 משה נעים נבן אשר קמה קמים.

יצא קרה נבדון ביראה קמים נעמים
 בני קר-שואים נאום - כי הוא נהגשני נעם
 קרה נעם נאום נחמה נעים ארבעה
 נבן בני קראשואים קמים ארבעה נעם,
 נבא נדוכים את א נאום נחמה קמה ארבעה,
 נבא אשר מה קראש נבא נבדון
 נבן נבן קמה ארבעה נעים נעם,
 נבא נעים נבא נעם נעם נעם
 נאום נעים נבן קמו ארבעה נעם.

נעם קי, נבן ארבעה נעים נעים ארבעה
 נבן נעים נעים נעים נעים ארבעה
 נבן ארבעה נעים נעים נעים נעים

20 רַק אֶת־הַיְדֵיָהּ הִשִּׁיבוּ אֵלַי וְקָחוּ לְכֶם כְּפָרָה –
כָּכָה תְּשִׁימוּ כְבוֹד לְאַפְלוֹ הַגְּבוּר הַקָּשָׁת׃

וְכִלְי־הָאֲחִים פֶּה אֶחָד הֲרִיעוּ בְקוֹל, וַיֵּאוֹתוּ
לְשִׁים כְּבוֹד לְכַהֵן לְקַחַת הַפְּדִיּוֹן מִיָּדוֹ ;
רַק אֲגַמְמַנּוֹן בְּנוֹ שֶׁל־אַטְרִיאֹס הִשִּׁיב אֶת־פְּנָיו,
מֵאֵן וּבְחִרְפָּה שֶׁלְּחֹ מַעֲלָיו וְקָשׁוֹת יְדָבָר : 25

„וְהָזֶן הַשְּׁמֵר לֵךְ פְּנֵי־אֹסִיף לְרֹאשֶׁתָּךְ עַ פַּעַם
פֶּה עַם־הַסְּפִינּוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְאִם תִּשׁוּב הִנֵּה עוֹד שְׁנִית ;
אִז לֹא יוֹעִילָךְ כְּל־שְׂרֵבִיט, כְּל־צִיץ אֲלֵהֶם לֹא יוֹעִיעַ,
וְהִנֵּה לְחַפְּשֵׁי לֹא אֲשַׁלַּח עַד־אִם הַזְקָנָה תְּבוֹאָאָה ;
הֲרַחֵק מֵאַרְצְךָ אֲבִיָּה תִשָּׁב בְּבֵיתִי בְּאַרְגוֹס, 30
וְהִיתָה לִי לְאַרְגָּת וְלִשְׂכָב בְּחִיקִי פִילָגֶשׁ.
סוּר־לָךְ וְאַל תִּקְצַפְנִי, אִם־תֹּאמַר לְלִבְּךָ בְּשָׁלוֹם׃

כָּכָה דַּבְּרָה. וַנִּבְהַל הָרִיסָס וְשָׁמַע בְּקוֹלוֹ.
דוֹמָם הִתְהַלֵּךְ עַל־שֵׁפֶת מִי הַיָּם הוֹעֵף וְרַעַשׁ,
וְהָיָה כִּי נִימַר לְבָדָד, וַיַּעֲמוֹד הַזָּקֵן וַיַּעֲתַר 35
אֶל־אֱלֹהָיו אַפְלוֹ בֶן־לֵיטוֹ יִפֹּת הַמַּלְאָכִים :

„אֵלַי, שְׁמַעֲנִי ! הַנּוֹטֵר בַּקָּשָׁת הַזֶּסֶף אֶת־חֲרִיסָה
וְשׁוֹמֵר אֶת־קֶלֶה הַקְּדוּשָׁה וְרוֹדֵה בַּגְּבוּרָה כְּטַנְדוּס
נֹרָא בַסְּמִנְתִּי ! אִם־הִיכַל בְּנִיתִי לָךְ לְתַפְאָרָה,
וְאִם־הִבִּיאוֹתִי אֲשֶׁה לָךְ לְרִיחַ נִיחַח, 40
פָּדֵר כְּרַעִים לָעוֹ אוֹ לָפָר – שְׁמַעֲנִי הַפַּעַם :

נְקוּמָנָא בְּחַצִּים מִן־הָאֲחַיִּים אֶת־נְקֻמַת דְּמַעֲתִי ו'.

כְּכֹה הִתְפַּלֵּל לְאֵל וְשָׁמַע לוֹ פִּיבוֹס־אֲפּוֹלוֹ:
 יָרַד מֵרֹאשׁ הָאוֹלְקִמְפּוֹס וּבִלְבוֹ נִמְכָּה חֲמָתוֹ;
 40 רָמָה עַל־כַּתְּפוֹ הִקְשֶׁת וְאִשְׁפָּתוֹ סְגוּרָה עַל כְּלָה.
 צִלְצְלוּ חֲצִיּוֹ עַל־כַּתְּפוֹ בְּצַעְדוֹ, בָּא בַחֲרוֹן אַפּוֹ
 דָּמָה אֶל־חֲשֻׁכַת הַלַּיְלָה, וַיֵּשֶׁב מִגָּד לְסַפִּינוֹת;
 יָרָה בַמַּחְנֶה הַחַץ, וַתִּקֶּם הַמַּלְּאָה אֵימָה,
 וְצִלְצַל בְּלֵהוֹת הַתַּמְלִיט בְּנִתְקוֹ מִקְשֶׁת הַכֶּסֶף.
 50 רֵאשִׁית הִכָּה בַפְּרָדִים, בְּכִלְבִּים קָלִי הַרְגָל,
 אַחַר נִגַף גַּם־אוֹתָם, קָלְקַל בְּחֲצִיּוֹ הַשְּׁנוּנִים;
 הָיוּ הַמְדוּרוֹת עֲמוּסוֹת פְּגָרִים וּבָעֵרוּ בְּאֵין קֶצֶה.

תְּשַׁעַת יָמִים הִתְעוּפְפוּ חֲצִי אֱלֹהֵי בַמַּחְנֶה,
 וּבְעֵשִׁירֵי וַיִּקְהַל אַחִילָם הָעַם לְמוֹעֵצָה –
 נִתְּנָה הִירֵי לְבִנַת הַזְּרוּעוֹת בְּלְבוֹ הַדְּבָר,
 אַחֲרֵי רֵאוּתָהּ הַדְּבָרִים מֵתִים וַתִּדְאָג אֲלֵיהֶם –
 וְהָיָה כִּי־נִקְהַל הָעַם בְּהַמֶּן גְּדוֹל, וַיִּקֶּם
 קַל הַרְגָלִים, אַחִילָם, מִקְרָב הַקְּהָל וַיֹּאמֶר:
 „שְׁמַעָה, בְּנֹו אֶטְרִיאוֹס! נְקוּמָה עִתָּה וְנָשׁוּב
 60 עַל־עַקְבוֹתֵינוּ, אִם רַק נִתְמַלֵּט מִמֶּנֶת הַפַּעַם;
 דְּבַר וַיִּקְרָב גַּם יַחַד אוֹכְלִים בְּעַם הָאֲחַיִּים.
 וַיִּלְכֶן זֹאת נַעֲשֶׂה: נִשְׁאֵל בְּנָבִיא כִּי־וּם אוֹ בְּכֹהֵן
 אוֹ בְיֹדֵעַ הַלּוּמוֹת – כִּי־גַם הַחַלּוּם מֵאֵת צְאוֹס –
 וַיִּגַּד בְּמָה הִקְצַפְנוּ כְּכֹה אֶת־פִּיבוֹס־אֲפּוֹלוֹ.
 65 אִם־הִיִּקְטַמְּבָה אוֹ גִּדֵר גִּדְרֵנוּ וְלֹא שְׁעִמְנוּהוּ

אוֹלִי בַהֲרִיחוּ רִיחַ גִּיחֹחַ שֶׁל־אֵילִים אוֹעֵזִים
תְּמִימִים אֵין־מוֹם בָּם וְהִסִּיר מִמֶּנּוּ הַנֶּגַע.”

דָּבַר וַיֵּשֶׁב. אַחֲרָיו הִתְנַשָּׂא קִלְחָס אִישׁ תַּכְטֹּר,
גָּבִיא יוֹדֵעַ הַבְּאוֹת, הַטוֹב בְּמִשִּׁבֵי צַפְרִים;
יָדַע כַּל־הוֹה וְכַל־מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה וְכַל שֶׁיַּעֲשֶׂה,
הוּא אֲשֶׁר נִהְגַּ עַד־אֵלֶיךָ סְפִינוֹת עִם הָאֲחִיִּים
בְּחֶסֶד פִּיבּוֹס־אֶפּוֹלוֹ הַשְּׁלִיט גְבוּר הַקָּשָׁת;
וְעַתָּה כָּל־כֶּל דְּבָרָיו בְּשֶׁכֶל וַיְדַבֵּר בַּקֶּהֶל:

„בְּנוֹ שֶׁל־פְּלִיאֹוס, בְּנֵי־אֵלִים! צוּרֵת כִּי־אֶגִּיד הַחִידָה:
מֵהֵנָּה וְעַל־מָה זֶה יֵאָנֶף אֶפּוֹלוֹ גְבוּר הַקָּשָׁת –
הָבָה וְאֶגִּידָה לָּךְ; רַק אַתָּה הַשְּׁבַעָה לִי עַתָּה,
כִּי גַם בְּפִיךָ וְגַם בְּמַפְעֶלְךָ תִּהְיֶה עִמָּדִי,
יַעַן יִרְאֵתִי פֶן אֶעִיר בְּדַבְרֵי חֶרוֹן אֶף הַגָּבֵר
אֲשֶׁר בְּכָל הָאֲחִיִּים יָרַד וְאַרְגוֹס לֹא תִשְׁמַע.
עֲצוּם הַמֶּלֶךְ שְׁבַעִים וְשִׁבְעַת קַצְפוֹ עַל־נִקְלָה,
וְהִיָּה כִּי־יַעֲצוֹר לָרַגַע אֶת־קַצְפוֹ, וְשָׁמַר עֲבֶרְתָּ;
בְּלִבּוֹ לֹא־יִבּוֹ וְנִקְסָם מִמֶּנּוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים.
וְלִכֵּן הוֹעֵץ אֶל־לֵבְךָ אִם־תּוּכַל הִיֹּת לִי לְמִגֵּן?”

עָנָה וַיֵּשֶׁב אֶמְרָיו אַחֲלִיסָם קֶל הַרְגָּלִים:
„חֹזֵק וְאֵל־תִּירָא וְדַבֵּר אֶל־הֵינּוּ לָנוּ הַגִּידָה
כָּל־אֲשֶׁר יָשִׁים בְּפִיךָ; וְחִי אֶפּוֹלוֹ בְּחִיר צֹאֵר –
אֲשֶׁר אֵלָיו תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאֲשֶׁר בּוֹא תְּבוֹא כְּסוּדוֹ
כַּל־עוֹד אֶתְהַלֵּךְ בַּחַיִּים וְעֵינֵי תְּחַוִּינָה אוֹר שְׁמֶשׁ

כך לא תהיה לרעה נדאדם מן האחים
אשר בסביבת המהירות, ואף לא נד אגממון –
זה המתמר להיות הנאדר בין האחים.

חוק בקרב לבב רעא. יתרון ויען:
„לא בשל נדר או היקטמבה יצא תקצף,
כי בל כהן, זה אשר הלעיב בו אגממון,
אשר אתיבתו לא שלח וכפרה לא קבל ממנו:
לכן באתנו כל זאת ועוד נד פיבוס נטויה,
ואף גם לא ישיב נדו כיצנו עד אל אביה,
נשלח אתיבתו הנערה הנעימה עליות העין,
וחנם אין תקצף, פן תצא, ונביא לכהן חריסו
גם היקטמבה לכפר את בניו – אזלי ירצנו.“

106

דבר וישב. אחר ויקם מקרבם הגבור,
בנו של אטריאוס הזעם, הרודה בעם, אגממון,
לבו בו קדר מועם, כי שפכה מרתו אל קרבנו,
עיניו תלהטנה בוראות והיו כאש מתלקחת;
פנה בראשית אל קלחם ומורה מבטו רק אימים:

„חווה הרעות! עלי לא נצאת נאז פיאם רעות,
לכה בחר רק רעה ויגיל כי רעות ינבא!
ועתה גם עתה חבשר גלוי לכל הדברים
למר: התקצף הגבור תקשת בנו וינאנף,
עקב אשר אנכי מאנתי לקחת הכפר

110

תחת הנערה בת חריסו. אף אמנם חשקתי פיתשב

עמי בביתי הנצורה, פיראותה מצאתי לי טובה
 מקליטמנסטרה, זאת אשתי, ואיננה נפלת ממנה
 בגורת החרן ובקומה, במלאכת היד ובתבונה ;
 115 אפס אם ישר הדבר בעיניכם, שלח אשלחה -

יען גם נפשי חפצה בתשועת העם ויושע.
 ואולם אתם מהרו וברו לי אשכר סתתיה
 אחר - למה אהיה האחד בין הארגזים
 לחסר נפשי ורכושי בגללכם וכן לא יעשה ?
 120 ואתם הראים פה כלכם, כי חסר בזה יבואני.

ענה לו, דבר אחילס קל המרוץ, הנדיב:
 „בנו של-אטריאוס הגבור הרודף אחר הפצעו
 איזה האשכר יקריבו לך בני האחיים ?
 אוצרות טמונים אין לנו כינוציא אליה ונתנם,
 125 בלתי הבזה ושלל הערים אשר לכדנו,
 וחלקו. התאמר פייקבוץ העם איש איש ויביאו
 ולכן חשבתי: תננה לא - ושלש וארבע
 ימלאו לך האחיים החסר, בתת ביננו
 צאוס את-טרויה העיר הפצורה ובו נבזזה.”

130 אותו ענה פי אנגממנון מצוה האמים:
 „אל-נא בלבך לי תארב, אחילס חמדת האלים!
 שוא התנפלה לעקוב אותי, לפתות בדברים,
 ולו גם גבור חיל כמוך! האתה פה חשב
 עלימתנותיך ואומי תצוה לנטוש את-חילי
 135 ולתת לך ? - יהי כן, אעטנה! ואולם באחת:

פי האַחיים הנְדִיבִים לִי יתְנוּ כְכֹל־אֲשֶׁר אָבִיחַר
 תְּמַרְהוּ תַחְתֵּיךָ, לְבַעֲבוֹר הַיּוֹתֶה לִי לְשִׁלּוּמִים,
 וְאִם לֹא יתְנֶה, וְאָבֹא בְחֻזְקַת הַיָּד וְאֶקְחָה:
 אִם מְשַׁלֶּה וְאִם מְשַׁלְּאִים וְאִם שְׁלֵאוּדִיסָס –
 וְאוֹלֵי יִתְקַצֶּף הָאִישׁ אֲשֶׁר אָבֹא אֵלָיו לְקַחַת,
 וְאוֹלָם אֵין־דָּבָר, נִתְרָאָה וְנִרְאָה מִה־יְהִיָּה, וְעַתָּה
 קִבּוּ וְנִסְעוּ לַיָּם הַקָּדוֹשׁ סְפִינָה שְׂתַרְחֹזְרָה,
 בְּנֹעֵיק הַשָּׂטִים אִישׁ צֵל־מִחְנָהוּ, נָכִין תְּקַרְבֶּן,
 וְנֹרִיד בְּתוֹכָהּ בַּת־חֲרִיסָס הַכֹּהֵן יִפֹּת הַלְּחִיָּים.
 לְמִנְהִיג לָהּ נָשִׁים אַחַד תְּמַלְכִים, אִישׁ מִקְרַבְנֹו, 145
 אִיס אוֹ אִידוֹמִנִיסָס, אוֹדִיסָס הַנָּאָדָר אוֹ אֶתָּה
 בְּנוֹ שְׁל־פְּלִיאֹוס, הַנִּרְאָ בְּהַמּוֹן כָּל־הַגְּבָרִים,
 וְכֹפֵר צְלִינוּ בְּמִנְחָה אֶת־קִנְיֵי גִבּוֹר תְּקַשְׁתִּי.

הַבֵּיט קִדְרֹנִית וְעֵנָה אַחִילָס קַל הַרְגָלִים:
 „אִי לִי, אִישׁ הַכָּלִים לֹא־יִדַע, הַנְּבִהָל תְּמִיד לְכַצַּע!
 אֵיךְ עוֹד יִשְׁמַע אֵלֶיךָ אַף־אֶחָד מִבְּנֵי הָאֲחִים
 לְצֵאת אַחֲרֶיךָ לְאֲשֶׁר־תַּצְוֶה אוֹ לְלַחֹם עִם־לוֹחְמָיו?
 לֹא צֵל־אֲדוֹת הַטְּרוֹים לְמִדֵּי הַרְמָחִים בְּאִתִּי
 הִנֵּה גַם אָנֹכִי לְלַחֹם בְּכֶם, כִּי לִי לֹא תִטְאוּ;
 בְּהַמְתִּי לֹא גִזְלוּ, לֹא נִהְגוּ מִפְּנֵי אַח־סוֹסִי מַעוֹלָם, 155
 וְאֵף גַּם בְּכִטְוֶה, בְּחִלְקָהּ הַשְּׂמֵנָה, מַעוֹלָם לֹא פָשְׁטוּ,
 לְשַׁחִית אַת־תְּנַבּוֹת שְׂדֵי, כִּי הַרְרִי יַעֲרוֹת מִפְּרִידִים
 בִּינִי וּבֵינֶם צֵד־בְּלִי חֶק וְיָם זֶה הוֹעֵף.

אָפְסִי, תּוֹכַ מְצַח, הִלְכְנוּ אַחֲרֶיךָ לְנִקּוּם בְּטְרוֹים
 נָקָם מִיבִי־לְאוֹס וְנִקְמָה גַם אֶתָּה, אִישׁ לוֹ עֵין פְּלָב, 160

- ואתה אל־זאת לא תשעה וקטנה כל־זאת בעיניך,
 ותבוא גם בוא לגזול מידי בחזקה חלקתי,
 זאת שעמלתי בה ונתנוה לי האחיים.
 ואמנם בההרִיב בני האחיים קריה בטרִייה,
 165 רבת המונים, לא היה חֶלְקִי מאו פחֶלְקָה,
 אֶפֶי את־שפעת החיל בקרב רק ידי עשְתָה;
 ושלֶל פי חֶלְקִי, ועלה בחֶלְקָה תמיד פִּי־שבעה
 וכל אשר לָנו, וְאֵנִי הַנָּה שבתִי
 אֶל־הָאֵנִיּוֹת שמת בחֶלְקִי וְכִשֶׁל ועָנָה.
 170 אַעֲבֹר־נָא עִמָּה לַפְטִיָּה! כִּי־לָמָּה בַּה אשב מנֶאֱזָן
 וְאֶעֱזֹר אַחֲרֶיךָ לַצָּבוֹר נִכְסִים עַל־נִכְסֶיךָ?
 אוֹתוֹ עָנָה פִּי אַגַּמְמוֹן מוֹשֶׁל הַעַמִּים:
 „בְּרַח־לָךְ, אִם־פָּכָה לְבָךְ הַסִּיתָךְ; אֲנִכִּי לֹא אֶפְצֹר
 בָּךְ כִּי תַעֲזַר בְּגִלְלִי. עוֹד רַבִּים נִשְׁאָרִים עִמָּדִי
 175 לַתֵּת לִי כְבוֹד, וְעַל־פֶּלֶם צֹאֵס זֶה הַעוֹזְרֵנִי!
 וְאַתָּה שְׂנוֹא נַפְשִׁי מִכֹּל הַמַּלְכִּים וּמִכֹּל בְּנֵי־אֱלֹהִים,
 תְּמִיד חֲמֹדֶת רִיבוֹת וְקַטְטוֹת, וּמְדַנִּים חֲפָצָת.
 וְאִם לַגְּבוּרָתְךָ – הֲלֹא אֱלֹהֵי אֲהִים רַק נַתְּנָה!
 שׁוּב לָךְ אֶפּוֹא עִם־אֲנֹשִׁיךָ אֶל־בֵּיתְךָ בְּסַפִּינּוֹת,
 180 מְשׁוֹל לָךְ שָׁמָּה בַּמִּרְמִידוֹנִים: אֶת־לְבִי לֹא אֲשִׁים;
 וְגַם־כִּי תִתְרַגֵּז, אֲנִכִּי אָשׁוּב וּבָךְ אֶעִידָה:
 יַעַן לֹא־קַח פִּיבּוֹס־אֶפּוֹלוֹ מִמֶּנִּי בַת־חֲרִיסָס,
 לָכֵן בְּסַפִּינָה שָׁלַח אֲשַׁלְּחָה לּוֹ עִם־אֲנֹשִׁי;
 אוֹלָם אֲנִכִּי בָּא אֶל־אֶהֱלֶךְ וּבְעֵצָם יַמִּינִי
 185 אָקַח אֶת־אֲשֶׁכֶר כְּבוֹדְךָ, בַּת בְּרִיסָס יַפַּת הַלְחִינִים

- אוֹ-אֶז וְתַדַּע מִי־חֶזֶק מִשְׁגִּינֵנוּ ; וְשָׁמְעוּ אַחֲרַיִם
 וְלֹא עוֹד יִזְיְדוּ לְדַמּוֹת אֵלַי וְלַמְרוֹת אֶת־עֵינָיו!
 כָּכָה דַּבֵּר - וְאָף בְּנִפְלְיָאוֹס בְּעַר בְּקִרְבּוֹ,
 בָּלַבּוֹ הַחַח סְגוּרָה הַשְּׁעִיר נִצּוּ בּוֹ שְׁעָפָיו!
 190 אִם מַעַל מִתְּנִי יוֹרִיד בְּנִרְגַע הַתְּרַב הַחֲדָה
 וְהַגִּים אֶת־כָּלָם וְהִפָּה לְאַרְץ בְּנֵי שְׁלֵ-אַטְרִיאוֹחַ
 אוֹ-אִם בָּלַבּוֹ יִשְׁקִיט הַחֲמָה וְעָצַר בְּרוּחּוֹ.
 עוֹדוֹ נֹעֵץ בָּלַבּוֹ הַקָּשָׁה וְנִמְלָף בְּכִלְיוֹת,
 הוֹצִיא מִנְדֻנָּה הַתְּרַב הַגְּדוֹלָה - וְתַרְדּ מִמְרוֹם
 195 פְּלִס־אֲתִיבִי, שְׁלוּחָה מִהִירֵי לְבַנַּת הַזְּרוּעוֹת -
 כִּי־גַם אֶת־עֵינֵיהֶם חֲמָדָה, וְנִפְשָׁה לָּהּ מִרָה לְשַׁנְיָהֶם.
 עָמְדָה מֵאֲחֹר וְתֹאחֲזוּ בְּצִיצִיּוֹת רֹאשׁוֹ הַשְּׁזוּפוֹת ;
 נִגְלָתָה לּוֹ אֵף לְבָדוֹ, וְאִישׁ מִבְּלַעְדָּיו לֹא רָאָה.
 תְּרַד אֲחִילָם לְאַחֹר נִפְּן נִפְר וְהִנֵּה
 200 פְּלִס־אֲתִיבִי, וְעֵינֶיהָ מְרוֹת אִימָה וְנִגְהָחוֹת.
 עָנָה וְדַבֵּר אֵלֶיהָ דְּבָרָיו מִלִּי הַמְעוֹף:

"לָמָּה תְּרַדְתְּ אֵלַי, בְּתִצְאוֹס מִרְעִישׁ הַמִּגֵּן?
 אִי־זֹאת כִּי לָרְאוֹת בּוֹדוֹן אֲגַמְמִנּוּן בְּנֵי שְׁלֵ-אַטְרִיאוֹס.
 וְאוֹלָם מָאֵז דְּבַרְתִּי לֹא אַחַת, וְאֵל־נִכּוֹן בּוֹא תְּבוֹא:
 בָּצֹאת לְבוֹ הִיא תַּעְעִירָהוּ עַד לְבָאָר שְׁמַת."

- 205 עָנָתָה בְּתִצְאוֹס אוֹתוֹ, אֲתִיבִי חֲכִילִית הָעֵין:
 "לְבַעֲבוֹר הַשְּׁפִיחַ אֶת־קַצְפָּךְ בְּאֲתִי אֵלֶיךָ מִמְרוֹם,
 וְלֹו תִשְׁמַעֲנִי. שְׁלַחְתָּנִי הִירֵי לְבַנַּת הַזְּרוּעוֹת,
 כִּי־גַם אֶת־שְׁנֵיכֶם חֲמָדָה, וְנִפְשָׁה לָּהּ מִרָה לְשַׁנְיָכֶם.

210 הִבֵּה וְעוֹבֵד־נָא הָרִיב וְיָדֶךָ אֶל־תְּשִׁלוּף הַחֶרֶב ;
 יִסַּר יִסְרֵהוּ בַדְּבָרִים כְּכֹל־אֲשֶׁר יִהְיֶה עִם־לִבֶּךָ.
 אָכֵן אַחַת דְּבַרְתִּי אֵלֶיךָ וְאֶל־נִכּוֹן בּוֹא תְּבוֹא :
 יוֹם הַנָּה יָבֹא וְנִתְּנָה לָךְ מִתַּת פִּי שְׁלֹשָׁה מַעֲתָה
 עֲמַת תְּרַפְתָּךְ וְלָכֵן כְּבוֹשׁ אַפְּךָ וּשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ."

215 עֲנֵה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַחִילֵם מִהִיר הָרַגְלִים :
 הַנְּנִי, בַת אֲלִים, וְאֲשַׁמַּע בְּקוֹלְךָ, כִּי כָכָה יֵאָתֶה,
 וְאַמְנֵם בְּלִבִּי נִתְּקָה חֲמַתִּי— אַךְ הִבֵּה וְאֲשַׁמַּע ;
 מִי הַשּׁוֹמֵעַ בְּקוֹל אֱלֹהִים, וְשָׁמְעוּ גַם אֲדִירֹו."

עֲנֵה נִינַח אֶת־כַּפּוֹ הַקָּשָׁה עַל־נֹצֵב הַכֶּסֶף,
 220 הַשִּׁיב לְנִדְנָה הַחֶרֶב הַגְּדוֹלָה, כִּי שָׁמַע לַפְּקוּדָת
 בַּת־אֵל אַתִּינִי. אִזּוֹ שָׁבָה גַם־הִיא לְהָרִי אוֹלִמְפּוֹס
 לְהִיכַל צֵאוּס הַמְּשַׁלַּח הַיּוֹזִים וּלְתֵיתֵר הָאֲלִים.

אָךְ בְּן־פְּלִיאֹוס שָׁב וַיִּרְבַּ לְבָנוּ שֶׁל־אַטְרִיאֹוס,
 וְקִשּׁוֹת יָדַבֵּר, כִּי חֲמַתּוֹ כְּלִבּוֹ עוֹד לֹא שָׁכְכָה :
 225 ,סוֹבָא, שְׁעִינוּ עֵין פְּלֵב, וְלִבּוֹ בְּקִרְבוֹ לִב־אֵיִל !
 הִגָּה לֹא קָם בָּךְ רוּחַ לְצֵאת בְּצִבָּא עִם־עֲמִךָ
 אוֹ־גַם לְשִׁבַת בַּמְּאָרֶב עִם־בְּחִירֵי בְּנֵי הָאֲחִיִּים—
 מוֹקְשֵׁי מוֹת כְּלִזְאֵת לָךְ ! כִּי אַמְנֵם טוֹב שְׁבַעֲתִים
 שָׁבַת בְּקֹהֶל הָאֲחִיִּים מִרְחוֹק וְלִחְטוֹף בְּחֻנְקָה
 230 אֲשַׁכֵּר מֵאִישׁ אֲשֶׁר נוֹעַז לְדַבֵּר וְלֹא כְרוּחֶךָ !
 מְלֶךְ אוֹכֵל אֶת־עֲמוֹ וּבְדוֹלִים וְנִקְשִׁים מִתַּעֲמַר !
 אָכֵן, בְּנוֹ שֶׁל־צֵטְרִיאֹוס, מִלֵּאָה סֵאת רִשְׁעָתְךָ וְ

- וזאת אשר אמר ושבעת קדש נִיִּיהָ נִשְׁפַּעְתִּי
 בְּשִׁבְטֵי בְּיָדִי, אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְּרִי עוֹד לְעוֹלָם
 וְעַלְיָם לֹא יִפְרַח, כִּי נִסַּח מִגִּזְעוֹ אֲשֶׁר בְּהָרִים, 235
- וַנִּצַּח לֹא יִצִּיץ, כִּי־פָצַל הַגְּרוֹן אֶת־סִכְכוּ מִסְבִּיב
 יחד נֹחַ יָרַק הַקְּלֶפֶת, וְרַק הָאֲחִיִּים הַנְּדִיבִים
 שׁוֹמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַחֻקִּים יִשְׁאוּ עוֹד אוֹתוֹ בְּיָדָם.
 וְזֹאת לִי הָאֵלֶּה הַגְּדוֹלָה: הִנֵּה יָמִים עוֹד בָּאִים,
 וְעָרְגָה נַפְשׁ כָּל הָאֲחִיִּים לְאַחִילָם גַּם־יַחַד, 240
- וְאַתָּה תִּבְקַשׁ לְשׂוּא אֶת־הַתְּשׁוּעָה וְהוֹעִיל לֹא תוֹעִיל,
 וְרַבְּכֶם בְּחֶרֶב הַקָּטָר יִפְלוּ, הַהוֹרֵג בְּגִבְרִים,
 אוֹ אִזְּ בִּיגוֹנָה תִּקְרַע וּבְרִגְוֹף אֶת־לִבָּהּ לְקָרְעִים,
 תִּזְעַם עַל־דְּבַר לֹא יִדְעַת לְכַבֵּד הַטּוֹב בְּאֲחִיִּים.”
- בְּרַפְּלִיאוֹס דְּבַר, וַיִּשְׁלַף לְאַרְץ שְׂרָבִיטוֹ, 245
- עֲשׂוּי גְּלִילֵי זָהָב עַל־סִבְיָיו, וַיִּפֶן וַיִּשֶׁב.
 לְפָנָיו עוֹמֵד בְּנוֹ שְׁלֵ־אַטְרִיאוֹס וְנוֹרָא בְּנַעֲמוֹ.
 עֲתָה הַתְּנַשָּׂא נְסִטָר נְעִים דְּבָרִים, הַמְטִיף בְּפִילֹס.
 וְנִסְתָּ תִטּוֹפְנָה שְׁמִתוֹתָיו וְהִיָּה כְּצוּף דְּבִשׁ לְמִתּוֹק.
 שְׁנַיִם דּוֹרוֹת מְטִיפִים גּוֹעוּ עַל־פָּנָיו וַמֵּתוּ, 250
- הֵם אֲשֶׁר נוֹלְדוּ בְּפִילֹס הַקְּדוּשָׁה עִמּוֹ גַם יַחַד,
 וְעֲתָה דוֹר שְׁלִישִׁי לְפָנָיו וְעַלְיוֹ הוּא שׁוֹפֵף מִמִּשְׁלָתוֹ
 קָם וַיְדַבֵּר בְּתָם לֵב בְּקִהְלֵי, עָנָה וַיֹּאמֶר:

„אַלְלִי, בָּאָה עַלְיָךְ הַשְּׂאָה, אֶת אֶרֶץ אַחִיָּה ו
 עֲתָה פְּרִיאַמוֹס יִרְגֵן וּבְגִי פְּרִיאַמוֹס יַעֲלוּ,
 וַיִּתֵּר הַטְּרוֹיִם גַּם־הֵם יִגִּילוּ בְּשִׂמְעָם הַשְּׂמוּעָה

- וכי התלקח הריב בינותיכם - ואתם הגדולים
 בכל הדברים הייתם לעצה ותרועת מלחמה!
 לכן שמעוני ואדבר, כי שניכם צעירים ממני.
 260 הנה אנשים ידעתי, גדולים מכם ועצמים,
 והמה גם הם לא כזו דברי מעודי בדברי.
 עיני כמוהם לא ראו ולעולם כמוהם לא אראה
 גבר כמו פירתואוס ודריאס רעה העמים,
 קינוס ואכסדיוס וגם פוליפימוס הדומה לאלים
 265 (וחיסוס בנו של אגיאוס, האיש אשר לו אלמות).
 אלה עצמו מכל בני אדם עליהם הדמה;
 היו החזקים מכל וגלחמו רק עם החזקים:
 הכו בהרים הנפילים, גלחמו עמם ויכתום.
 ועמם ארחתי בבאי מפילוס, מקצוי אפיה,
 270 ארץ רחוקה מאד, כי הם במו פיהם קראוני;
 בינם גלחמתי גם אני, וכם לא יוכל הלחם
 איש מכל בני אדם החיים עתה בארץ -
 והמה גם הם בקולי האזינו ודרשו בעצתי,
 לכן שמעו גם אתם, כי נבחר שמע אל עצה:
 275 אתה, נאדרי בכת, אליתקח הנערה ממני;
 אשר היא לו מאת האחיים, ולכן לו תהיה.
 ואתה, בנו של פליאוס, גם אתה אליתמרה פי מלך;
 כילא חלק צאוס מעודו כבוד למלכים
 רדים בשרביט ככל אשר חלק לנה ויחננו.
 280 אנינם ממנו עצמת וגם בתאים אמך
 ואולם באחת יגדל מני: הוא מלך על רבים.
 הרף מאף, בנו של אטריאוס, ואנכי אפגע

גם בְּאַחִילָם וְעֶצֶר אֶת־זַעֲמוֹ; הֵן מִגֵּן וּמִשֹּׁבַב
הוּא לְאַחִיִּים מְאֹד בְּמִלְחָמָה מִרְבַּת הַחֲלָל

- 285 עֲנֵה אֲמָרְיוֹ לוֹ, אֲנִי־מִגֵּן הַשְּׁלֵיט וַיִּקְרָא:
-אֲמַנְסָ, הַיְשִׁישׁ, דְּבַרְתָּ בְּהֵן כֹּל־דְּבָרֵי הַשֶּׁכֶל,
וְאוֹלָם וְהַדְרָךְ לְגַבֵּר הִנֵּה כִּי עַל כָּל יִתְנַשֵּׂא,
עַל־כֵּל הוּא חִפְזָן הַשְּׁתַרְרָר וְעַל כָּל לְשִׁפוּף מִמְשָׁלְתוֹ
לְהִיּוֹת הַמִּפְקֵד לְכָל - וְאִישׁ לֹא יִשְׁמֹר פִּקְדֵינוּ.
290 וְאִף אִם אֵלֵי הַנְּצַח אֲמַצוּהוּ לְרוֹמָה הַרְמַח -
הַבְּזוּת נִתְּנוּ לוֹ גַם־הַמְשַׁפֵּט לְחַרְוֵי וּלְגַדְדֵי?

- עֲנֵה אֲחִילָם אוֹתוֹ, לֹא נִתֵּן לוֹ כְּלוֹת דְּבָרָיו:
-אֲמַנְסָ רַךְ לֵב וּנְקִלָּה פִּי כֵּל אָדָם לִי יִקְרָא,
לוֹ אֲכַנֵּעַ לְשִׁמוֹעַ אֵלֶיךָ וּלְכָל־אֲשֶׁר תֹּאמַר.
295 צוֹ לְאַחֲרִים וְשִׁמְעוּ בְקוֹלֵךְ, וְלִי לֹא־תִצְוֶה;
דַּע כִּי לֹא אוֹבְדָה לָךְ וְלֹא אֲשַׁמַּע מֵעַתָּה וְהִלְאָה.
וְעוֹד הַעִידוֹתֵי בְךָ גַם אֵת זֹאת, וְשִׁמְרָתָהּ בְּלִבְךָ:
?דִּי לֹא אָרִים בְּךָ עַד־עוֹלָם עַל־אֲדוֹת הַנַּעֲרָה,
וְגַם לֹא בְּאַחֵר; אַתֶּם נִתְּתֶם וְאַתֶּם לְקַחְתֶּם.
300 וְאוֹלָם הַשְּׁמֵר מִנְּגוּעַ בְּדָבָר קָטָן אוֹ גְדוֹל
אֲשֶׁר בְּסִפְיָנָה הַשְּׁחוֹרָה, לְקַחַת מַעַט וְלֹא רוּחִי;
אוֹ אִם חִפְצָתָ גִּסְגָּא, וְרָאוּ כָל־אֵלֶּה מִסְכִּיב
דְּמָךְ הַשְּׁחוֹר מְגַר כְּרָגַע עַל־פְּנֵי עֵץ חֲנִיתִי."

כָּכָה רַבּוֹ הַשְּׁנִיט בְּחֻזְקָה, נִצּוֹ בְּחַרְפוֹת
קָמוּ וְסוֹד הַמוֹעֵצָה כְּלָה בְּאֵי הָאֲחִיִּים. 305

בנו של פליאוס פנה לאהליו, לספינות המהירות,
הלך, ועמו בנו שלימינוטיוס וחבר מרעיו.
אכן בנו של אטריאוס צוה, ונתורד הימה
ספינה קלה. עשרים מלחים בחר ויושב
בתוכה וגם את־קרפן המאה פקד ויקחו; 310
גם בת־הריסס יפת הלחיים ירדה עמהם,
ואת־אודיסוס, איש רב המומות, שם לה למנהיג.

ככה עלו כלם ונחתרו במים העזים.
אז בן־אטריאוס צוה לאנשיו עמו והתחטאו;
וכלם התחטאו והזו המימה את־מי טהרתם, 315
ועזים תמימים ופרים מאה העלו לאפולו;
שרפום על־שפת הים השומם, הנעזוב מאדם,
נריח גיחותם מתמר ועלה בעשן שמִימה.

ככה כלו המלאכה. אך אנמניון לא חדל;
הוסיף לתחר הרוב, לקים את־דברו לאחילס. 320
צוה לשנים מציריו, טלתביוס וגם אירבטס,
המה משרתיו התרדים המחכים למוצא ששתיו:

קומו ולכו האהלה לאחילס בנו של פליאוס,
תפשו ביד והביאו את־בריסס יפת הלחיים;
ואם לא יתנוה לכם, ובאתי אנכי לקחתה, 325
ורבים יהיו עמדי - ויצר לו אז שבעתים.

ככה דבר וישלחם, והזקה עליהם פקדתו.

- או בלא חקמדה הלכו על־שפת הים השוממה,
עד הגיעם לְאֶהֱלֵי הַמִּירְמִידוֹנִים וּלְצִיָּים,
330 וְאוֹתוֹ מְצָאוּ יוֹשֵׁב בְּאֶהֱלוֹ עַל־יַד אֲנִיתוֹ
שְׁחֹרֶת הַמַּרְאֶה; וַפְּנֵי אֲחִילָס רָעְמוּ לְרֵא'וֹתָם.
פַּחַד הַמְּלָךְ נָפַל עֲלֵיהֶם, וַיַּמְדוּ הַשּׁוֹנִים,
דָּבָר לֹא דָבָרוּ וְדָבָר לֹא שָׁאֲלוּ; דוּמָם נֶאֱלָמוּ;
אָבֵן הַמְּלָךְ הִבִּין לְהִגִּיגֵם בְּלִבָּם וַיֹּאמֶר:
335 „שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, הַצִּירִים, מַלְכֵי אֵל וְהָאֲדָם!
גְּשׁוּ־נָא אֵלַי, אֵל מִירָאוֹ. מִה־פִּשְׁעֵכֶם אִם אֲנִי מִמְּנוֹן
שָׁלַח אֲתֶכֶם גַּם־שְׂנִיכֶם עַל־דְּבַר־תְּבִירָת בְּרִיסָס הַנְּעֻרָה?
אֲהֲלֵי פֶטְרוֹקְלָס הָאֲדִיר, הוֹצִיאָה הַנְּעֻרָה אֵלַיָּהֵם,
וְלָקְחוּ אוֹתָהּ וְהִלְכוּ. אֵךְ יִהְיֶה גַם־הֵם לִי לְעַדִּים
340 נִגְדָה לְאֵלֵי הַנְּצַח וְנִגְדָה לְאֲדָם בְּנִימְנֹת
וְנִגְדָה לְמַלְכֶם הָאֲכֹר: אִם יִרְשׁוּ עֲזָרָה מַעֲמִי,
לְהִסִּיר הַרְּגָעִים הָרָעִים הַנִּכְוָנִים לְעַם זֶה הָאֲמֶלֶל—
אִזּוּ בְּשִׁגְעוֹנוֹ לֹא יִנְהַג, מִכָּה בְרוּחַ מַעֲתָעִים,
אֲשֶׁר מִה־הִיָּה לֹא יִרְאֶה וְאֶת־אֲשֶׁר יִהְיֶה, וְלֹא יוּכַל
345 לְמַלֵּט אֶת־צְבָא הָאֲחִיִּים בְּלִחְמָם עַל־יַד סְפִיגוֹתֵיהֶם ו'.

כָּכָה דִּבְרַשׁ וְשָׁמַע פֶּטְרוֹקְלָס לְרַעוֹ הַנְּחֻמָּד.
הוֹצִיא מִמְּסַח הָאֶהֱלֵי אֶת־בְּרִיסָס יַפֶּת הַלְּחִיִּים,
נִתְנָה לָהֶם; וַיִּפְנֵוּ וַיִּלְכוּ עִם־צְבָא סְפִיגוֹתֵיהֶם
וַעֲמִם הַנְּעֻרָה דוּמָם וַעֲצוּבָה. אֵךְ בְּנִפְלִיאוֹס
350 יָשַׁב אֲרָצָה מִנְּגַד לַיָּם הַקּוֹדֵר וַיִּבְכֶּה.
נִבְדָּל מִרְעִיו וּבוֹדֵד וְהִבִּיט אֵל חִשְׁכַת הַמַּיִם;
חָנַן אֶת־קוֹלוֹ וַיַּעֲתֵר לְאָמוֹ נִיפְרוֹשׁ אֶת־כַּפָּיו:

אָמִי, אֶף־אֲמַנֶּס לְיָמִים מְעֻטִים מֵאֵד יִלְדֹתַנִּי,
וְאוֹלָם מִכְבוֹד אֶל יִמְנַעֲנִי, וְלוֹ רַק הַפַּעַם,
355 צֵאוּס הַמְרָעִים בְּמֵרוֹמֵי וַיִּשָּׁב בְּהַר הָאוֹלִימְפּוֹס –
וְהוּא גַם הַמְעֻט הֵן יַחֲשׁוֹף מִכְּנִי מֵאֵז וְעַד עֲתָה.
רְאֵי נָא: בְּנֵי שֶׁל־אֶטְרִיאִיס הַשְּׁלֵיט הַמֹּשֵׁל בְּגוֹיִם
חָלַץ אֶת־כְּבוֹדִי, כִּי לָקַח אֶשְׁכְּרֵי מַעֲמִי בְּיָדוֹ.”

כָּכָה דָּבַר בְּדַמְעוֹת, וְאִמּוֹ הִנְדִיבָה שְׂמֵעֲתוֹ
360 בְּשִׁבְתָּהּ בְּתַהוֹכֹחַ לְיָמִין אָבִיהָ לְכֵן הַפְּלִתָיִם,
עֲלֵתָה וְתָרוּם כְּעָב קֵל מִמְצֻלֹת הַיָּם הַקּוֹדֵר,
יִשְׁבָּה מִנְּגַד לְבוֹכָה, הַחֲלִיקָה קְוֹצֹתֶיהוּ בְּכַפָּה,
אֶף אֶמְרֶיהָ הַשִּׁפָּה וְכָכָה לוֹ אָמְרָה: „בַּר בְּטָנִי,
מַה־לָּךְ תִּכְבָּה וְלָמָּה־זֶה כָּכָה יָרַע לְפָךְ?
365 דַּבֵּר וְאַל תַּעֲלֵם דָּבַר מִכְּנִי – לְמַעַן אֲדַעֲנֶנּוּ.”

בְּנֵאֻחַ בְּמֵרִירוֹת וְעֵנָה אֲחִילֵס קֵל הַרְגָלִים:
„הֵן יִדְעַתָּה וְלָמָּה־זֶה אֲשׁוּב לְסַפְרָה גַם אֲנִי?
עֲלֵה עֲלֵינוּ עַל־מִיבֵן הַקְּרוֹיָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֶטְיוֹן,
וְגַם הַחֲרַבְנוּהָ וְשַׁלַּל הָעִיר וְהַבְּזָה נְשֹׂאנִי.
370 חֲלַק כְּחֲלַק גִּבּוֹרֵי אֲחֵיהָ גַם־יַחַד
וְנָתַנּוּ לְכֵן־אֶטְרִיאִיס אֶת־בְּרִיסֵס יַפֶּת הַלְחָיִים.
אֲזָ בָּא תְרִיסֵס, כַּהֵן לְאַפּוֹלוֹ רֵבָה הַקְּשֶׁת,
מֵהָר לְצִי הָאֲחִיִּים תְּגוּרֵי שְׁרִיזוֹת הַנְּחֻשֶׁת,
לְפָדוֹת אֶת־בָּתוֹ מֵעִבְיָה וְהִבִּיא בְּיָדוֹ רֵב־כַּפָּר
375 עָמוּ צִיץ תַּפְּאֶרֶת אַפּוֹלוֹ, גִּבּוֹר הַקְּשֶׁת,
תְּלֹוִי בְּנֶהֱב שְׂרַבִּיטוֹ, וְלִכְלֵ הָאֲחִיִּים הַכֹּחֲבֵן.

ואולם מכללם התחנן לבני אטריאוס השונים;

וכל־האחיים פה אחר הריעו בקול, נִאֲתוּ

לְשִׁים כְּבוֹד לִפְנֵי לָקַחַת הַפְּדִיּוֹן מִיָּדוֹ,

380 רַק אֲנִי מִמֶּנּוּן בְּנוֹ שֶׁל־אֶטְרִיאֹוס הַשִּׁיב אֶת־פְּנֵי:

מֵאֵן וּבַחֲרָפָה שֶׁלְּחוֹ מַעֲלִיו וְקִשּׁוֹת יִדְבֹר.

שָׁמַע הַזֶּקֶן וַיִּאֲנַף וַיִּלֶּף. וְאוֹלֶם אֶפְלוֹ

וַעֲמַר לְהַפְלִיט עֲבָדוֹ בְּחִירוֹ, כִּי עַל פֶּן אֲהַבּוּ.

וּבְאֵחִיִּים שֶׁלַח אֶת־חֲצִיו הַשְּׂנֹנִיִּים, וַיִּפְלוּ

385 פְּגָרִים מִתִּים חֲמָרִים חֲמָרִים, וְעַפּוֹ הַחֲצִיִּים

סָבִיב בְּמַחְנֶה אֲחִיהָ הַגְּדוֹלָה. וְהִנֵּה כָּא זָבִיא

אִישׁ הַיּוֹדֵעַ מֵהַ בְּסוֹד אֵל, וַיּוֹדֵעַ מֵהַיַּעֲקֹב;

אֲזַי הַתְּחַנְּנָתִי אֲלֵיהֶם: קוּמוּ וּכְפֹרוּ בְּקֶרְבָּן

פְּנֵי אֱלֹהִים! — וּבְךָ־אֶטְרִיאֹוס הַתְּאַנַּף בִּי חָנּוּם,

390 קָם וַיִּהַלֵּף אִימִים עָלַי — וּדְבָרוּ גַם בְּצַע.

וְאֶמְנָם הוֹבִילוּ בְּנֵי הָאֲחִיִּים עָלָיו הָעֵינַן

אֲשֶׁכֶר לְמוֹשֶׁל קָרַחַת חֲרִיסָה, וְגַם אֶת־הַנְּעֻרָה,

וְאוֹלֶם אֶת־בֵּית בְּרִיסָס הַנְּחוּנָה לִי מֵאֲחִיִּים

בְּזָלוֹ מִמֶּנִּי וְהַעֲתָה מֵאֲהָלֵי הַצִּירִים הַשְּׂנֹנִיִּים.

וְלָכֵן אִם־תּוֹכְלִי, קוּמִי וְהוֹשִׁיעִי לְבִגְדֵי הָאֵמֶלֶל!

עָלַי לְהוֹלֵמְפוֹס, חֲלִי פְּנֵי צָאוּס — אִם יֵשׁ כִּי שְׂמַחַת

בְּאַחַד הַיָּמִים אֶת־לְבוֹ בַּפְּעָלִים אוֹ גַם בְּדָבָרִים.

רַבּוֹת פְּעָמִים הַתְּהַלַּלְתָּ בְּהִכַּל אָבִי וּתְאִמְרִי:

אֵת רַק לְבַדּוֹךָ מִכָּל בְּנֵי אֱלִים הַעֲבַרְתָּ אֶת־הַחֲרָפָה

אֲשֶׁר חֲשַׁבּוּ לְהַמִּיט עָלֶיךָ קְרוּבֵינֹן כּוֹנֵם הָעֵבִים,

בְּקוֹם כָּל־בְּנֵי הָאוֹלֵמְפוֹס עָלָיו לְאֶסְרוּ בְּכַבְלִים:

הַיְרִי, פּוֹסִידוֹן וּבַתּוֹ גַּם הִיא פִּלְס אִמִּיגִי;

- וְאֵן בַּת־הַצֵּלִים, בָּאת אַף פְּדִית אוֹתוֹ מִכַּבְּלָיו.
 מֵהָר מֵהֶרֶת וְקָרַאת לַגְּבוּר בְּנִימָאת הַיָּדַיִם,
 405 לְעֹלוֹת לְמָרוֹם הָאוֹלִמְפּוֹס; וְהָאֵלִים לוֹ יִקְרָאוּ בְּרִיאָרוֹס.
 וְאוֹלִם בְּנֵי אָדָם אַגְיֵאוֹן לוֹ יִקְרָאוּ, כִּי גִבֹר מֵאֲבִיו.
 בָּא וַיֵּשֶׁב עַס־קְרוֹנִיֹן הַפְּרָעִים, וְעַל־אוֹנוֹ גָּאוֹתוֹ,
 וְקָרְדוֹ לְאַחֹר הָאֵלִים וְלֹא עוֹד אָסְרוֹ אֶת־צְאוֹס.
 כְּלִיזַאת הַזְּכִירִי אֵלֶיךָ, שְׁבִי אֲצִלְךָ, חֲבָקִי אֶת־בְּרָכִיו,
 410 אוֹלִי יְחֹן לְטְרוֹיִם הַפַּעַם וְעוֹ לָהֶם יִתֵּן,
 וְאֶת־הָאֲחִיִּים יְהַדוּף לְאַחֹר אֶל־כַּתְּף הַיָּמָה,
 נֶפֶס וַיְבוֹסֶם, עַד תִּשְׁבַּע נֶפֶשׁ כָּלֶם אֶת־מִלְּכָם,
 וַיִּדַע אַף הוּא, בְּנוֹ שֶׁל־אַטְרֵיאוֹס, מַצְוֵה הַלְּאֵמִים,
 וַיִּפְרֵר אוֹלְתוֹ כִּי־שֶׁקֶץ אֲבִיר כְּלִיזַנִּי הָאֲחִיִּים."
- 415 אוֹתוֹ עָנְתָה תֵיטִיס אַח־דְּבָרָהּ, רוֹחֶצֶת בְּדָמְעוֹת
 ,הוּי, בְּנִי, כִּי גִדַלְתִּיךָ, וְלָמָּה יִלְדְּתִיךָ בְּעֵצָב?
 לוֹ רַק יִשְׁבַת פֹּה עַד הַסְּפִינוֹת בְּאֶפֶס כְּלִיזַנֵּע!
 הִנֵּה יָמֶיךָ מַעֲטִים לְמָאֵד וּסְפוֹרוֹת שְׁנוֹתֶיךָ,
 וְאוֹלִם גַּם רָעִים הֵמָּה מִכָּל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ
 420 לְעֵמֶל יִלְדְּתִי אוֹתְךָ בַּהִיכֵל וּלְצִרוֹת גְּדוֹלוֹת!
 אֲעַלֶּה־נָּא אֶל־הָאוֹלִמְפּוֹס, הֵהָר הַמְּכֹסֶה בְּשֶׁלֶג,
 אֲצַתִּיר לְצְאוֹס חוֹצֵב הַבְּרָקִים, אוֹלִי לִי יִשְׁמַע.
 וְאַתָּה פֹה שְׁבִינָא, בְּנִי, עִם־הַסְּפִינוֹת הַקְּלוֹת בַּיָּמִים
 וְעִם אֶת־עַם הַחֲחִיִּים וְעַמּוּד בְּמִלְחַמָּתָם מִרְחוֹק,
 425 הַנְּהַיָּה יִצָּא צְאוֹס אֶת־מוֹלֵל לַיָּם הָאוֹקֵינוֹס
 לְמִשְׁתָּה בְּנֵי הָאֲתֵיפִים, וְנִלְוֶה לוֹ צְבָא כָּל־הָאֵלִים;
 רַק בַּיּוֹם שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי יוֹם יָשׁוּב אֶל־הָאוֹלִמְפּוֹס,

אז ועליתי למשכנות צאוס עד-היכל הנחשת,
אתבק את-ברכיו, ונפשי יודעת כי-ישמעני."

- 430 דְּבָרָה וַתֵּלֶךְ. וְהוּא עוֹד מִתְקַצֵּף וְזַעַם בְּלִבּוֹ;
זְכַר הָאִשָּׁה יִפֶּת הַמְחַגְרֶת, שֶׁלָּקְחוּ מִמֶּנּוּ
בְּחֹזֶק הַיָּד וּבְעֵבֶרֶת זְדוּן. וְאוּלָם אוֹדִיסֵס
בָּא עַד לְתַרְיֶסָה עִם קַרְבֵּן הַפָּרִים מֵאֵה לְחֻטָּאת
וְהָיָה בְּבֹאֵם עַד-חֲפֵי הַיָּם אֵל פְּגִי הַיְבֻשָּׁה,
435 אִז הַמִּפְרָשִׁים אָסְפוּ וַיִּשְׁאוּם בְּיַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה,
הֵטוּ הַתָּרֵן אֵל כְּנוֹ וְהוֹרִידוּ אֶת חֲבָלָיו בְּחַפְזָה,
חִתְרוֹ בְּמִשׁוּטִים לְהַעֲתִיק הָאֲנִי אֵל חֲפֵי הַמַּיִם,
וְעָנָן הַשָּׁלִיכוֹ וְקִשְׁרוֹ קָצָהוּ לְחוּף בְּמִיתְרִים.
אַחַר עָלוּ בְּמַעֲלָה הַחוּף הַהוּמָה מִסָּבִיב;
440 לָּקְחוּ הַקָּרְבָּן אֲשֶׁר הִסִּיעוּ עִמָּם לְאַפּוֹלוֹ,
וְעִמָּם יִרְדֶּה מַעַל הָאֲנִיָּה גַם תְּרִיסֵס הַנְּעִרָה,
אִז יוֹבִילְקָה אוֹדִיסֵס הַנְּבוֹן אֶל-מִזְבַּח הַקֹּדֶשׁ,
וְהִסְגִּיר אוֹתָהּ בְּיַד אֲבִיהָ הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר:
"דַּע: אֲנִי מִמֶּנּוּן שְׁלִיט הַגּוֹיִם שֶׁלְּחֲנִי, תְּרִיסֵס!
445 הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת-בִּתְּךָ אֵלַיךָ וְחֻטָּאת לְפִיבוֹס,
לְכַפֵּר עַל-כָּל הַדְּנָיִים וּלְהַסִּיר תְּרוֹן-אַף הַמּוֹשֵׁל,
אֲשֶׁר הִבֵּיא צְרוֹת נְאֻמֹּת עַל-עַם הָאֲרָגוּיִם."

כָּכָה דִּבֶּר וַיִּתְנַהֵּב בְּיָדוֹ. וַיִּשְׂמַח אֲבִיהָ
לְקִרְאֵת הַבַּת הַנְּחַמְדָּה. וְאַלֶּה עֲשׂוֹ הַחֻטָּאת;
450 עָרְכוּ הָעוֹלָה עַל-גִּב הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי בְּיַפְיוֹ,
רְחִיעוּ כַפֵּיהֶם בְּמַיִם וְחִפְּנוּ אֶת-שְׁעָרֵי הַקֹּדֶשׁ;

אז קם חריסס, התפלל בקול ויפרוש את כפיו:

שמענא לי, אלי, הנוטר בקשת תפסך את-חריסה

ושומר את-קלה הקדושה ורדה בגבורה בסנדוס:

כאשר שמעת בקולי גם אז, בקראי אליה, 465

וכבד כבודך אותי ותגוף את-עם האחיים -

ככה שמעני גם-עתה והסר מהם את-הנגע!

ככה התפלל הכהן ופיבוס-אפולו שמעהו.

ואחר פלותם התפלה וזרו את-שערת הקרבן,

הטו את-צוארי הבהמות מול-ערפן, שחטון והפשיט 460

עזרן מעליהם ונתחו שוקיהן וכסום בפדר;

סביב סביב בפדר משנה ועליהם הנתחים.

שרפם הזקן על-עצים ושטפם ביין מאדם,

ועמדו הנצרים מסביב, אחזו בחמש הקלשון,

ואחר שרפם כל-שוק ואכלם מבשר הקרב, 465

בתרו לבתרים את-יתר הבשר, שמום על-שפודים,

צלום ושקדו עליהם ואחר הוצא כר-נתח.

וכאשר פלו את העבודה והוכן הנתח,

ישבו כלם לאכול יחדו ויטיבו את-לבם;

שתו לצמאם ויאכלו לשבעה חוגגים ושמחים. 470

אז ימלאו הנצרים את פדי היין עד-שפתם,

נסכו את-נספי הקרבן בספלים ולאיש איש נתנו

ככה כפרו פני אלהים וכל-היום רנו,

שבחו בקול כל-בני האחיים את-גבור הקשת.

הודו לשמו ולכחו - ושמע אלהים וישמח. 475

- ככה באה השמש ועלה הזשף מסביב,
 והם על־יד עבות האניה שכבו ויישנו,
 והיה כִּי־עָלְתָה אֵאוֹס עִם־שַׁחַר אֲדוּם הָאֲצָבָעוֹת,
 קמו ויִתְהַרְרוּ לְשׁוֹב בְּסַפִּינָה לְמַחְנֵה אַחִיהָ,
 480 וְרוּחוֹ הֵצִיחַ צָוָה לָהֶם אֶפְלוּ לְנַחֲוֹתָם.
 נִשְׂאוּ הַתָּרֵן, פָּרְשׁוּ מִפְּרָשִׁים קָלִים וּבַהֲרִירִים;
 בָּאָה הָרוּחַ וַתִּפַּח בְּהֶמָּה בַמֶּנֶף, וְסָבִיב
 לְאֲדָן הַסַּפִּינָה הַקֶּלָּה מִשְׁבְּרֵי אַרְגָּמָן רָעִשׁוּ.
 חֲפִזָּה הַסַּפִּינָה בְּנִתִּיבוֹת הַיָּם, וַתִּשְׁלַם הַדְּרָךְ;
 485 וְהָיָה כִּבְאֵם עַד־לְפָנַי הַמַּחְנֵה לְצַבָּא הָאֲחִיִּים,
 קמו וְהַעֲלוּ הַסַּפִּינָה הַשְּׁחוּרָה אֶל־הַיַּבֶּשֶׁה.
 לְחַפֵּי הַחוּל הַגְּבוּהִים מְשׁוּהָ, סִמְכוּהָ בַקּוֹרוֹת,
 וְהֶמָּה הִלְכוּ אִישׁ אִישׁ לְאֹהֲלוֹ וְאִישׁ לְאֹנִיתוֹ.
- אך בְּנִפְלִיאֹס, אַחֲרַיִם הָאֲדִיר קֵל הַרְגָּלִים,
 490 יוֹשֵׁב עַל־יַד הַסַּפִּינֹת הַמְהִירוֹת וְעוֹדוֹ מִתְאַנָּף,
 רַגְלָיו מְנַע מִסוּד הַמוֹעֲצוֹת, תִּפְאָרֶת לְגִבּוֹר;
 מְנַע רַגְלָיו מִמְקוֹם הַמְלַחְמוֹת. אֲכַל הָעֵצָב
 לָבוֹ בַקְּרָבוֹ – וְנִפְשׁוּ עָרְנָה עַל־תְּרוּעַת מְלַחְמָה.
- וְאֵאוֹס עִם־שַׁחַר עָלְתָה בַפַּעַם הַשְּׁתִּיתִים וְעָשָׂר,
 495 וְכַל־אֱלֹהֵי הַנְּצִיחַ שָׁבוּ אֶל־הָרָה הָאוֹלְמָפוֹס
 וַצֵּאוּס בְּרֵאשֵׁם. לֹא שָׁכַחָה תְּטִיס בְּנָה וְשִׁאֲלָתוֹ,
 וְעַם־הַפֶּקֶר עָלְתָה מִתְהוֹמוֹת הַיָּם לְאוֹלְמָפוֹס.
 מִצָּאָה אֶת־צֵאוּס מִבֵּיט לְנִכְחַ, נִבְדֵּל וּבּוֹדֵד
 בְּרֵאשׁ שְׁוֹסְלַע מִסְּעֵי אוֹלְמָפוֹס רַב הַשָּׁנִים;

500 באה ותשב לפניו ותחבק את־ברכיו בשמאלה,
שָׁחָה ימינה ותגע לְלַחֲיוֹ מִתַּחַת וַתְּדַבֵּר;
עָפְקָה אֶת־שִׁיחָהּ בְּאָזְנֵי צֹאֵס־קְרוֹנִיּוֹן הַשְּׁלֵיט

„צאוס אבי! אם ישכי מעודי אותך כבודתי
בפי או בפעלי מכל אלהים – עשה את־שא־לתי:
505 שִׁים־נָא כְבוֹד הַפַּעַם לְבִנִי; לֹא הָיָה כְמוֹהוּ
לְפָנָיו שְׁבַע רִגְוֹ. וְאוֹלָם הַשְּׁלֵיט בְּעַם אֲגַמְמָנוֹן
חִלַּל נִחְלָתוֹ וַיִּזְוֹל זֶה־עֲתָה בְּמוֹיָד אֲשַׁכְרוּ.
קַח־נָא נְקַמְחוּ, שׁוֹכֵן אֱלֹמְפּוֹס וְשׁוֹפֵט הָאָרֶץ!
תִּן־נָא לְטְרוֹיִם עוֹ רַק הַפַּעַם, אִוְאֹז וַיְשִׁימוּ
510 בְּנֵי הָאֲחַיִּים כְּבוֹד לְבָנֵי וַיִּכְבְּדוּ עַד־עוֹלָם.”

דְּבָרָה – וְצֹאֵס כּוֹנֵס הָעֵבִים לֹא עָנָה לָהּ דְּבָרָה.
הַחֲרִישׁ וַיֵּשֶׁב עַד־בּוֹשׁ, וַחֲטִיסִים הִתְרַפְּקָה עַל־בְּרַכְיוֹ,
דְּבָקָה אֲלֵיהֶן, לֹא הִרְפְּתָה עוֹד, וְשָׁנִית הַחֲלָה:

„יְהִי־נָא לְבָךְ עָרוֹם לְנַגְדִי: – עֲשֵׂה אֶת־שֹׂא־לְתִי
515 אִוְגַם הֶשֶׁב אֶת־פָּנָי – אֵין נִמְנַע מִמָּךְ! – וַיַּדְעֵמֵי
כַּמָּה נִקְלוֹתֵי בְּעִינֶיךָ הַיּוֹם מִכָּל בְּנֵי־אֱלִים.”

וְצֹאֵס כּוֹנֵס הָעֵבִים לָהּ עָנָה וּבִלְא חֲמֻדָּה דְּבָרָה:
„אָמְנָם רַק רַע הוּא אִם מְדוֹן תְּעִירִי בֵּין־חִירֵי וּבֵינֵי,
וְהִיא בֹא תְּבוֹא לְהִתְגַּלְּלַל עָלַי וּלְהַצִּיק בְּדְבָרִים.
520 הִנֵּה הִיא רַבָּה יוֹם יוֹם אֲלֵי בְּקָרֵב הָאֱלִים,
בְּאִמְרָה כִּי יָדֵי חֲפוֹן בְּקָרֵב עִם עַמִּי הַטְּרוֹיִם

לְכִי־לָךְ אַפּוֹא עִמָּה לְרַכֵּךְ וְהִירִי לֹא תִרְאֶךָ,
 וְאוֹלָם בְּטוֹחָה הָיִי בִי כִי־אֲשִׁים אֶל־לֵב אֶף־אֲעֹשֶׂה.
 הִנֵּה אֲנֹכִי מִנִּיד בְּרֹאשִׁי, לְבַעבוֹר תִּצְמִינִי.
 525 וְאַתָּה הֲלֹא תִדְרָשִׁי כִּי־נָה לִי אוֹת קָדָשׁ לְעִינֵי הָאֱלֹהִים,
 דָּבָר לֹא נִפְלֵא, לֹא שָׁנָה כְּל־אִמֵּר וְלֹא אֲכַזִּיבֶנּוּ,
 אִם בַּק בְּרֹאשִׁי עָלְיוּ הַנְּדָמִי לְעַת־כִּי דַבַּרְתִּי.

דָּבָר קְרוֹנִיּוֹן נִקְרָוץ בְּגִבּוֹת צִינְיוֹ הַשְּׁחוֹרוֹת.
 נָעוּ אֶף־זָעוּ תִלְפְּלִי אֶל עוֹלָם הַעוֹטְרִים מִסָּבִיב
 530 לְקַדְקַד רֹאשׁוֹ – וַיִּרְגְּזוּ מוֹסְדוֹת אוֹלְמָפוֹס הַנְּאָדָה.

כָּכָה נּוֹעְצוּ שְׁנֵיהֶם וַיִּפְנוּ אִישׁ אִישׁ לְעַבְרָתוֹ
 הִינִי יָרְדָה מִן־הָאוֹלְמָפוֹס לְמַצוֹלוֹת הַמַּיִם,
 וַיֵּצֵאוּס בָּא לְהִיכָלוֹ וַחֲרָדוּ לְקִרְאוֹתוֹ הָאֱלֹהִים
 נִתְרוּ מֵעַל פְּסֹאֲתָם וְאוֹן לֹא מִצְאוּ לְשִׁבְתָּ
 535 לְחִכּוֹת אֱלֹהֵי עַד־יָבוֹא וַיֵּצְאוּ כָלֶם לְקִרְאוֹתוֹ.
 יֵשֶׁב עַל־פְּסֹאֵי. וְאוֹלָם הִירִי לוֹ אֲרָבָה וַתִּכְאֵ
 בַדְּבָרוֹ בַּסֵּתֶר אֲל־תִּטִּיס הַיָּפֶה בַת־מוֹשֶׁל הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר בַּגְּלִיָּה בַּגְּלִי הַפְּסֶף – וַתִּמְהַר אֶל־קְרוֹנִיּוֹן
 אֶל הַשְּׁמַיִם, וַיִּפְיָה מְלֵא אֱלֹהֵי וַתְּדַבֵּר:

מִיָּזָה מִקְרָב הָאֱלֹהִים פּוֹה נּוֹעֵץ צְמִיחָה, הַעֲרוֹם?
 תִּמְיֵד נָה הִיָּה מְשׁוֹשׁ דְּרָכֶיךָ לְהַתְחַמֵּק מִמֶּנִּי,
 לְשִׁית בַּסֵּתֶר עֲצוֹת וּלְהַעֲלִים מִמֶּנִּי הַדְּבָרִים.
 עוֹד לֹא הַנְּדָמָה לִי דָבָר מֵעוֹדָךְ וּבְנִפְשׁ הַפְּעָה
 540 לְמַעַן אֲדַע אֶת־הַגּוֹת לְבָרְךָ הַבְּסוּנָה גַם אֲנִי.

645 אֹתָהּ עָנָה אָבִי כֹל־הָאֱלִים וְכֹל־בְּנֵי אָדָם:
 הִירִי! אֵלֶינָא תִאֲמִינִי כִי כֹל־אֲשֶׁר אֶחְרַץ תְּבִינִי;
 יִקָּשׁ כְּוָה לְפָעָמִים מֵעַמָּךְ, וְאֶף־כִּי אַתְּ אֲשַׁמֵּי,
 דָּבָר כִּי יִסְכּוֹן גַּם־לָךְ אִם יִהְיֶה, אִזּוֹ אַתְּ לִי רֵאשׁוּבָה
 בֵּין־כָּל הָאָדָם וּבֵין כָּל הָאֱלִים לְגִלוֹת אֶת אֲנֹנִךְ;
 650 וְאוֹלָם כִּי־יִישֶׁר בְּעֵינַי לְחֲרוֹץ וּלְהַעֲלִים מֵאֱלִים—
 אֶל־לָךְ לְרַגְלִי אוֹתִי וְאֶל־לָךְ לְתַקַּר אֶת־סוּדִי.”

עַז אֲמַרְיָהּ הַשִּׁיבָה הִירִי טְהוֹרַת הָעֵינַן:
 לְמַה־תְּדַבֵּר, קְרוּנִיּוֹן הַנּוֹרָא, נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶיהָ!
 רָאה, לֹא דְבַשְׁתִּי מַעוּדֵי אֶת־סוּדְךָ וְגַם לֹא תַקְרַתִּי;
 655 תְּמִיד כֹּל־אֲשֶׁר חִפְצָתָ בְּלִבְךָ, אוֹתָהּ בִצְעָתָ.
 וְאוֹלָם יִגְרַתִּי פֶן פְּתַה תַּסְתֶּה אוֹתְךָ בְּדַבְרִים
 חֵיטִים בְּתוֹכָן הַמַּיִם, הָאֲשֶׁה לָהּ רַגְלֵי הַכֶּסֶף,
 כִּי עַם־הַשְּׁחַר יֵשֶׁבֶה הַיּוֹם וְחִבְקָה בְּרַפְיָהּ,
 וְאִתָּה אֶת־רֹאשָׁהּ הַנְּעוּתָ, וְאִבִּין כִּי־לִבְךָ לְאַחִילָם
 660 וְכִי הָאֲחִים תִּשְׁחַת לְאַרְץ עַל־יַד סְפִינּוֹתֵיהֶם.”

וְצֹאִים פּוֹנֵס הַעֲבִים קָרָא וְאֲמַרְיוֹ לָהּ עָנָה:
 תְּמִיד רַק תִּטְאוֹת תִּבְקָשִׁי, הוֹמִיָה, תְּמִיד תִּתְּרִבִּי!
 וְאוֹלָם מֵאִפְעַ כֹּל־פְּעֻלָּךְ, כִּי וְנָה תִהְיֶי לְלִבִּי
 הַלָּךְ וְנָה מֵיּוֹם אֶל־יּוֹם— וְנִסְמַתָּ בְּאַחֲרִיתְךָ:
 665 וְלוֹ גַם כְּדַבְּרְךָ כֵּן הוּא, אִזּוֹ אוֹת הוּא כִּי כָכָה חִפְצָתִי
 שְׂבִי לָךְ אִפּוֹא וְדַמִּי וְשִׁמְעִי גַם אַתְּ לְמַצְנֹתִי;
 כִּי לֹא יוֹעִילוּךָ כֹּל־צְבָאוֹת אֲלֵמּוֹת בְּמַר הָאוֹלְמָמוֹס
 בַּיּוֹם אֲשֶׁר אָקוּם עָלֶיךָ וְאֶשְׁלַח כָּךְ יְדֵי הַקָּשָׁה.”

דבר - ומירא לנפש הירי טהורת הצנין.
 570 ישובה ממרישה ותכבוש המון לבבה בטהור ;
 בהיכל אלוה ישבו ואבלו כל-אלי אורנית.
 עתה פתח יתפיו היפסטוס חכם הקרשים,
 לבוא לעזרת הירי הורהו לבנת הורועות:

אמנם מרה תהיה האחרית אם ככה גם אתם
 575 נצים על-אדות אנשי תמותה, לסכסך בני-אלים ;
 עבתי שוש משמנו והרעה הולכת וגדולה.
 ולכן ארפרה נא להורתי, ואם לבה לבמבונות,
 ודבקה באהבה לאבינו הנחמד, וחדל הרגו
 וריב לא יהיה, ולא יוסיף להשבית את-ישמה חגנו
 600 הן אם רק תפוז שכן האולמפוס, משלח תחזיונים,
 ונפץ אותנו עם-כסאיתינו, כי מכל יגבר.
 לכן אם לו תשיתי בחלקות ומעט באהבה,
 והאיר שנית צאוס את-פניו אלינו ורצנו.

ככה דבר וימר ממקומו, ועל-יד הורתו
 585 נתן את-גביע המשנה הגדול ויוסף ויאמר:
 סכלי, הוי אמי, ושאי מנת חלקך, ולו גם יקבדו
 לקמה תראינה עיני את-כידך בקומו עליך י
 וגם אס-יצר לי בצרתך, הושיע לא אוכל.
 מי אל-צאוס ישר ויוכל ובפניו יתיצב ?

590 הנה יום אחד קמתי ואמר לעצור לו רגע,
 והוא בכף רגלי תפשני וטלטלני מסף השמים ;
 מיצף עצי יום תזים, ועסבא השמש נפלתה

קָלִי וְחַי עַל־אֲדָמַת לְמָנוֹס, בְּל־עוֹד בִּי נִשְׁמַתִּי,
אִז אֶת־הַנּוֹפֵל אֶסְפוּ בְחַמְלָה בְּגִי הַסְּנֻטִיִּים."

- 595 דָּבָר — וּתְשַׁחֵק בְּנִעִימוֹת הַיָּרִי לְבַנַּת הַזְּרוּעוֹת,
לְקַחָה מִיַּד בְּנָה הַגְּבִיעַ וּתְשֵׁב וּתְשַׁחֵק.
פָּנָה וְהַיְמִין, הוֹלֵךְ וּמוֹזֵג לְיֵתֶר הָאֱלִים;
דוֹלָה הַנְּקָטוֹר הַמְּתוֹק מִתוֹךְ הַקְּתוֹן וּמוֹזֵגוֹ.
נִתְּנוּ הָאֱלִים קוֹל שְׁחוֹק; וְהַשְׁחוֹק לֹא תָרַל, לֹא תִלְךְ,
600 לְמֵרָאָה הַיִּפְסְטוֹס הַצּוֹעֵד מִיֵּשׁ קָל, וְהוּא הַפְּסֵת.

- כָּכָה יֵשְׁבוּ יוֹם תָּמִים, מִיֵּטִיבִים לְבָבָם וּשְׂמֵחִים,
עַד־כִּי בָּאָה הַשְּׁמֶשׁ; לֹא תִסְרָה הַפְּרָה כֵּל דְּבָר:
לֹא אֶת־מְנַגִּינוֹת אֶפְלוֹ בְּנִגְנוֹ בַּכְּנֹד הַנְּעִים,
וְלֹא אֶת־הַזְּמִירוֹת הַיְּפוֹת בְּנִמְר הַמּוֹזוֹת תְּזַיְפוֹת.
605 וְכֹאֲשֶׁר הוֹרֵד לְפִיד הַשְּׁמֶשׁ הַבּוֹעֵר וַיִּכְבֶּה,
הִלְכוּ לְנוֹה אִישׁ אִישׁ בְּמַעֲוֹנוֹ וְאִישׁ בְּהִיכְלוֹ,
אֲשֶׁר לוֹ בְּנָה הַיִּפְסְטוֹס בְּחַכְמָה רַבָּה וּגְדוּלָּה;
הוּא הַפְּסֵת הַתָּרֵשׁ הַגְּדוֹל לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָתוֹ,
וְצֹאֵס הַמְּרַעִים בְּאוֹלֵמְפוֹס צֵלָה גַם הוּא עַל־יְצוּעוֹ,
610 אֲשֶׁר יִנּוּחַ עָלָיו בָּבֵא לוֹ שְׁנָתוֹ הַמְּתוֹקֵהָ,
צֵלָה וַיִּנּוּחַ עִם הַיָּרִי הַיּוֹשֵׁבָה לְכִסֵּא הַזְּהָב.